

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 125.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072289063264/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

OLUF

Træd Yrsa frem, og viis os Din Fortrinlighed!

Afsides

O Tangkær nu forstaaer jeg Dig, Du Skummende!
Du kiøler Hævnen – gyseligt! – men kiøler den!

HELGE

Hvis hun er min, tillad mig da o Dronning strax
At skake med min Eiendom. Det blanke Staal
Ei taaler Dig, jomfruelig Blyfærdighed
Ei Mængdens Øie. Reigin, ræk mig hid det Slør
Med Guld indvirket, som vi tog fra Vikingen.

Han lægger Sløret over Yrsas Hoved

Saa skiuler jeg for Spotterne Din Rosenkind
Og hæver Dig i Herrestand. Du est min Viv.
Svar ei, o taal ei. Ræk mig kun Din Lølicheand,
Hvis Du bifalder Helges Ønske, Somrens Blomst
Forsmaaer jo ei Formæling med den brune Høst,
Naar Solen stadigt skinner paa et spraglet Løv,
Og Maanen smiler Elskov i dens Aftenstand?
Forskræk Dig ikke ved en Sømands raske Valg.
Lang Tid behøver Venskab, kort kun Kiærlighed.

Med et fængseligt Blik paa Olof

I Krønens Guld jeg fandt en daarlig Glimmersteen;

Med Ænhed til Yrsa

I sorten Flint af Kalken skiult: en Diamant.

YRSA

Naturens Røst befaler mig at lyde Dig;
Men Hiertet gyser. Ædle Drot! vær ei saa snar!
Lad Effertanken skienke Dig Besindighed.

HELGE

Nei Yrsa! ogsaa Lidenskabens har sit Krav.
Den nyder slet og glædes svagt, som evig kold
Kun overveier. Freia rører Hierterne
Med Øieblikket. Følger Du ei hende blindt